

ЗАШТО НЕМА ПАРА ЗА ПРОСВЕТУ

- Пара за просвету нема, јер министар Вербић наставља своје ирационално инсистирање на запошљавању нових, свршених студената са високим оценама, и поред, по његовим подацима, преко 20.000 наставника без пуне норме часова. За њих се уредно плаћају порези и доприноси који су углавном већи од њихових зарада, па тако систем губи годишње 3-4 милијарде динара. Министар би морао знати да ти наставници без пуне норме нису лоши наставници, већ су лоши закони и политика партијског запошљавања, све мање деце у школама, гашење профила и патуљастих школа... Министар би такође морао знати да постоје Закон о раду, Посебан колективни уговор, Закон о основама система образовања и васпитања и Уредба Владе о контроли запошљавања у јавном сектору (☺тренутно укинута), па се надамо да се министар неће ставити изнад закона. Коначно, зар министар верује да ће најбољи студенти похрлити да раде у просвети за бедну плату од 39.000 динара?!;
- Пара за просвету нема, јер се за разне уговоре у буџету за просвету троши близу невероватних 5 милијарди динара, којима се плаћају разне комисије, бурazerски намештени семинари и бесмислени пројекти од којих користи нема нико, осим носилаца пројеката и њихових сарадника;
- Пара за просвету нема, јер се за специјализоване услуге троши, невероватних, скоро 15 милијарди динара, а списак пројеката најчешће нема никакве везе са просветом?!;
- Пара за просвету нема, јер се на име субвенција разним непрофитним предузећима и невладиним организацијама издваја близу 600 милиона динара, што такође нема никакве везе са просветом;
- Пара за просвету нема, јер се за казне, пенале и изгубљене судске спорове баца близу 200 милиона динара. Тако, просветни радници плаћају грешке и непоштовање закона од стране локалне самоуправе и бахатих директора школа, који губе спорове са својим запосленима, а за то не сносе никакве последице.
- Пара за просвету нема, јер се за бесплатне уџбенике издваја преко 830 милиона динара, уместо да се бесплатни уџбеници дају само социјалним категоријама, а не и онима који имају џепарце веће од плата својих професора. Тиме би се буџет растеретио за најмање 500 милиона динара;
- Пара за просвету нема, јер у систему има више од 2.500 нестручних наставника, чије часове треба одмах дати стручним наставницима са листи технолошких вишкова, чиме би буџет уштедео годишње 1-1,5 милијарду динара;
- Пара за просвету нема, јер сваке године због стицања услова за пензије, систем напушта 2,5-3 хиљаде запослених, а слободна места попуњавају нови људи уместо да се и на њихова места допуњава норма наставницима без пуне норме. Тако буџет губи годишње око 2 милијарде динара;
- Пара за просвету нема, јер се на места новоизабраних директора, (због лошег закона - чува им се место у првом мандату) у систем одмах уводе нови људи. То је око 1.500 нових радника, уместо да се и њихови часови дају наставницима са листи технолошких вишкова, чиме би се уштедело између 1, 1,5 милијарди динара.

Само овим мерама, број запослених са непуном нормом би се за годину дана смањило за 8-10.000, а укупан број запослених за близу 5.000, чиме би се уштедело знатно више средстава него што ће се добити умањењем зарада најобразованијим радницима у просвети.